

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4474/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Јелице Бојанић Керкез и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков адвокат из ..., против туженог Д.О.О. „Агро Божић“ Зрењанин, чији је пуномоћник Бранислав Станић адвокат из ..., ради предаје у посед, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3448/2024 од 12.12.2024. године, у седници одржаној 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3448/2024 од 12.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3448/2024 од 12.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3448/2024 од 12.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 923/24 (2020) од 10.10.2024. године којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу преда у посед некретнину – њиву кп.бр. .. КО ..., површине 55а 60м² ради уживања и то најкасније до 01.10.2020. године (став први изреке) и тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 208.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права

(посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за предају у посед непокретности ради уживања, који тужилац заснива на праву плодуживања. О тужбеном захтеву је одлучено уз примену одговарајућих одредби материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа. Одлука је заснована на утврђењу да је тужени власник предметне парцеле коју је купио у извршном поступку 13.09.2013. године, укњижио се 12.02.2014. године и од 11.10.2013. године се налази у поседу парцеле, а тужилац никада није имао уписано право доживотног плодуживања на овој парцели већ је у корист тужиоца уписано право плодуживања на другој парцели - кп.бр. .. са даном 30.09.2004. године, због чега је захтев за предају парцеле кп.бр. .. одбијен. У ревизији тужилац истрајава на тврдњи да има право плодуживања на предметној парцели, указујући на погрешно утврђено чињенично стање, што није разлог због кога се може изјавити ревизија. У овој врсти спора одлука се заснива на конкретно утврђеним чињеницама у сваком предмету, које чињенице се не могу оспоравати у ревизијском поступку. Осим тога, у овом случају чак и да је утврђено да је тужилац стекао право плодуживања уговором од 18.04.2021. године, та лична службеност, обзиром да није уписана у јавној књизи, била би угашена продајом непокретности, сходно члану 111. став 4. тада важећег Закону о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 31/2011 и 99/2011). Зато у овом случају не постоји потреба за новим тумачењем права или за уједначавањем судске праксе, нити потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана.

Због изнетог, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 10.06.2020. године, ради исплате износа од 390.000,00 динара (о коме је у међувремену одлучено) и предаје у посед непокретности, а вредност предмета спора од 600.000,00 динара означена у тужби не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Како је означена вредност предмета спора побијеног дела нижа од вредности прописане чланом 403. став 3. ЗПП, то је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**